

спидерията си. Прѣзъ деньтъ нѣмаше нови ранени и никаква друга работа. Вечерта видѣхъ, въ стаята, старий онзи полякъ докторъ, що го бѣше Дружеството на „Червѣний Кръстъ“ прикомандировало като помощникъ на Роа или на Селтена. Бѣше пакъ калабалкъ въ стаитѣ и въ дюгентъ, но не колкото миналий вечеръ. По имаше разборъ. Селтенъ се бѣше придворилъ съ солдатитѣ санитары и тѣ изпълняваха веленията ни по добросъвѣстно. Въ стаята при Селтена пакъ имаше калабалкъ отъ медицинскій съставъ, изъ който двама или трима познавахъ, а по-вечето не.

Късно вечерта се оттеглихъ въ близка една стая и като не бѣхъ мигналъ миналата нощъ, тежко съмъ заспалъ. Но прѣзъ нощта пристигна отъ Настоятелството друга една кола съ разни припаси за анболанса и разни снадобия за раненитѣ: ризи, гащи, постилки. Който ги носеше искаше азъ да ги приема и да му дамъ расписка, но азъ неможахъ да стана да ги приема, а за расписка бѣше още по-мъчно да се даде подробно: бѣха толкозъ дребни и разни работи, а нито врѣме, нито мѣсто имаше дѣ да се разложатъ и преглѣдатъ. Казахъ Селтену да ги приеме и да даде една обща расписка че ги е приелъ.

На 5-ий имахъ главоболие съ слугитѣ санитары, не можахъ да ги приуча на повиновение и, като нѣмаше работа, тѣ незнаяха защо искамъ да ги държа. — Ходихъ при коменданта да се споразумѣя да ни дава тинъ хлѣбъ и месо за 25 души 2—3 дена, додѣ си ние набавимъ и ще му ги плащамы. Той се обѣща хлѣбъ да даде още днесъ, но за месо може отъ утрѣ, но това не се изпълни отпослѣ. — **Още по голѣмо главоболѣе имахъ съ Цачева, който ми още надоѣдаше съ своитѣ неприятни сѣждения за войната и гледаше да ме въвлече въ своитѣ въззрѣния, ако и да му казвахъ, че сега тука азъ**

не съмъ дошелъ да политиканствувамъ, той настояваше на своитѣ възгледи. — Закачи да става движение на войскитѣ, виждаше се че подиръ обѣдъ ще има стички. — Получихъ чрезъ Роа заповѣдь отъ Н. Височество да ида да завзема всичкитѣ ханища край шосето и да ги приготвя за раненитѣ, да се освѣдомя и за блискитѣ села, може ли въ случай на нужда да се ползувамы и съ тѣхъ, — азъ се въсползвахъ отъ случая да се отвия отъ Цачева и умишленно съ цѣлъ му заявихъ, че съгласно съ неговитѣ въззрѣния азъ ще ида въ София, а той да потрае. Грѣмове се чуваха вече, когато азъ трѣгнахъ по шосето да се распоредя съ ханищата.

Тука бѣ то мъжа безъ полицейска сила да завзема ханищата, убѣждение едали дѣйствуваше. Азъ се въсползвахъ съ заплашване, че ще запаля и ще изгоря всички тѣзи ханища, които не ни устѣпятъ стаитѣ и яххритѣ си, освѣнъ една, дѣто тѣ можахъ да си продаватъ вино и ракия. — Бѣличанскитѣ ханове нѣмаха яххри; но другитѣ бѣха доста удобни; трѣбаше да се исчистятъ да се настеле слама, но защото нѣмаше, то сено настеляхме, което коштуваше по скъпо. Отъ бѣличанскитѣ ханове ходихъ на Хераково и Пролоши и свършихъ на обрадовскій ханъ. Бѣше вече дълбока вечеръ когато се упѣтихъ за София. Уморенъ до немай кждѣ отъ разнитѣ главоболия на деня, когато пъкъ отъ тамъ до София имахъ главоболие съ пайтонджията, когото не бѣхъ пазарилъ, но бѣхъ принуденъ да го задържа да не би да ми потрѣба какго и ми потрѣба. Искаше да му платя и да се условия да му плащамъ по 20 лева на день. Обѣщахъ да му платя за тѣзи три дни по 20 лева, за напрѣдъ утрѣ ще му кажа. — Вечерта нощувахъ въ София.

На 6-й сутрината, безъ да се кажа никому, прѣди да съмне, като купихъ 20 хлѣба, 4 оки спиртъ, три шишета конякъ и двѣ ромъ, тютюнъ и готови цигари за